

PÄRWORKS

31. neděle v mezidobí, číslo 10.

Jméno a příjmení: _____

SLŮVKO

Četli jsme dnes o Zacheovi. Jeho povolání bylo celník. Protože byl vrchní celník, dnes bychom mohli říci ředitel finančního úřadu, tak Zachea snad všichni lidé z Jericha znali. Mnoho z nich s ním také mělo špatnou zkušenost, protože je ošidil. Možná byli i lidé, kteří si mysleli, že je Zacheus ztracený případ. Ale na jedinou Ježíšovu výzvu se vzdal poloviny majetku a těm, které nějak ošidil, čtyřnásobně vše nahradil. Co mohlo být příčinou jeho změny? Je možné, že tam byl někdo, kdo na něj hleděl milosrdně a soucitně, neodsuzoval ho. Modlitby právě těchto lidí vystoupily do nebe a obměkčily tak Zacheovo srdce, aby se mohl odvrátit od svých hříchů a napravit se. Pocítil jsi někdy potřebu modlit se za někoho, koho znáš? Mohl to být někdo, kdo ti ublížil nebo je sám v nějaké těžké situaci. V prvním momentě si člověk může pomyslet, že jde o neřešitelný případ. Zkus se za toho člověka pravidelně modlit. Možná změnu neuvidíš hned a možná to ani nedopadne tak, jak bys chtěl. Důležité je vytrvat. Modlitba je mocná.

ÚKOLY A PRÁCE S KARTIČKOU V RODINÁCH

Úkol č. 1: *Práce s kartičkou:*

1. Na druhé straně kartičky spoj tečky, vyjde ti slovo.....

2. Jak rozumíš slovu, které vyšlo na kartičce? Víš, co to znamená? Pokud nevíš, promluv si o tom s dospělými.

Úkol č. 2:

1. V příloze dnešního listu máš obrázek. Zamysli se, kdo z tvého okolí také potřebuje tvou modlitbu, aby změnil svůj život. Jméno pak napiš na přiložený obrázek a modli se za něj.

Úkol č. 3:

V tyto dny navštěvujeme hřbitovy, modlíme se za zemřelé, zapalujeme svíce a vzpomínáme. Jistě se najde i hrob, kde nikdo nezapálil svíčku nebo jej nevyzdobil. Možná už tam ani nikdo nechodí. Pokud najdeš takový hrob, zapal svíčku, pomodli se. Když se ti podaří splnit tento úkol, pošli nám fotku. K inspiraci si můžeš přečíst příběh http://www.mojeduha.cz/soubor/4/2011_rodina/Du_i_ky_slav_m_e_s_d_tmi_1.pdf

ŽIVOT V CÍRKVI

Apoštolát

patří k nejzákladnějšímu poslání církve. *Vydávejte mi svědectví, říká Ježíš. A jinde: Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve*

jménu Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. (Mt 28,19-20a). Prvotní církev považovala vydávání svědectví za hlavní prioritu. Když Petr vyzýval k volbě náhradníka v apoštolském sboru za Jidáše, řekl: *Je nutné, aby se jeden z nich stal spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání.* (srov. Sk 1,21-22) A oni pak svědčili celým svým životem o tom, že se stali novým stvořením v Kristu.

Oni nejen o Kristu hovoří, ale o jeho moci svědčí i svými skutky, např., když Petr uzdraví žebráka chromého od narození. *Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'!* (Sk 3,6). Pak to musí vysvětlovat zástupu i veleradě. To všechno je příležitost ke svědectví. Příležitost ke svědectví slovy by však nevznikla, kdyby nepředcházel mimořádný skutek projevující boží moc. To platí i dnes a jak pro jednotlivé křesťany, tak pro farní společenství.

Získávejte mi učedníky, křtěte a učte (srov. Mt 28,1-20) je základní poslání dané Kristem. Tam, kde se vzdáme snahy získávat druhé pro Krista, či přestaneme učit zachovávat Boží přikázání, nemůžeme se považovat za věrné Kristu. Není možné být dobrými křesťany a být lhostejnými ke spáse lidí kolem nás, k neznalosti Krista. Skutečný apoštolát nemůže zastavit ani respektování svobody druhých. Apoštolát neznásilňuje, nechává svobodu, ale nezanedbává službu svědectví a nabídku víry. Jak bychom mohli říkat, že lidi milujeme, kdyby nám nezáleželo na jejich nejvyšším dobru, na jejich spáse? *Církev je v tomto světě svátostí spásy, znamením a nástrojem společenství Boha a lidí.* (KKC 780) Svátosti jsou působivá znamení. Církev se tedy nemůže vzdát svého působení na okolí, aniž by ztratila svou identitu.

Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítílna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích. (Mt 5,14-16), říká Pán. Církev ani jednotliví křesťané nemají právo skrývat svou víru či náboženské projevy. I když život s Bohem je něco intimního, nemůže se považovat náboženství za věc ryze soukromou.

Je-li víra přijata do života, vytváří kulturu. Tu nejde jen o kulturu díla umělecká či lidová, ale o kulturu života a vztahů, o stupnici hodnot. Některé kulturní plody křesťanství jsme si zvykli přijímat jako samozřejmost. Teprve když se vytrácejí, začínáme se divit. Ale chybí-li víra, musejí po čase chybět i její plody. Někdy dovede další generace žít z víry předků, aniž by sama věřila, ale svým dětem už není schopná předat ani křesťanskou kulturu.

Do života farnosti patří jako součást apoštolátu i evangelizační programy. Jako nabídka široké veřejnosti ve formě duchovních koncertů nebo divadel a programů pro děti či celé rodiny, kam mohou přijít i ti, kteří by nepřišli na bohoslužby, nabídka zkušenosti společenství prožívaného večer u ohně, výletu, dovolené, různých oslav se společenstvím věřících, či nabídka seznámení

s naukou víry. Tak i lidové misie spojené s osobním pozváním či s návštěvou domů s nabídkou kněžského požehnání, ale také veřejné liturgické slavení, které může oslovit i vzdálené.

JAK SI PŘEDSTAVUJI FARNOST DNES, Mons. Jan Graubner

ZAMYŠLENÍ NEJEN PRO MINISTRANTY

All Hallows Day

Chladné prvolistopadové ráno. Mlha se nechce moc zvedat, vlhké listí pod stromy začíná být cítiti hnilobou. Keltové v noci na dnešní den slavívali začátek nového roku, svátek, ve kterém se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých: duše mrtvých mohou přicházet na zem a žít sestupovat do podsvětí.

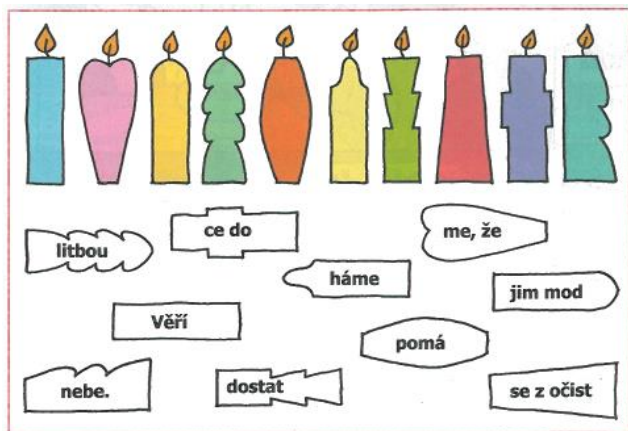
Umísťovali do oken rozžatou svíci ve vydlabané řepě, aby svítila na cestu duším zemřelých. Aby tomuto pohanskému svátku dal křesťanský rozměr, zavedl papež Bonifác IV. (608-615) po poradě se sv. Kolumbánem pro Irsko a Anglii na tento den svátek Všech svatých (angl.. All Hallows Day – Halloween). Papež Řehoř IV. Pak roku 835 potvrdil tento svátek pro celou západní církev. Pro potvrzení úcty k zemřelým předkům připojil roku 998 clunyjský opat Odilo 2. listopad slavení Památky věrných zemřelých – den modliteb za zemřelé.

Právě tento den patří spolu s Vánocemi v naší odkřesťanštěné společnosti k nejvíce prožívaným svátkům. Zvláštní? Zkusme znovu, jako před tisíci léty, uchopit zpohanštěné zvyky a dát jim smysl skrze živou křesťanskou naději. Panno Maria, Královno všech svatých, přimlouvej se za naše zemřelé!

TARSICIUS, P. Marek Miškovský

LISTOPADOVÉ LUŠTĚNÍ

Jana se ptá Bětky, co dělají, když chodí s rodiči upravovat hroby. Bětka jí vysvětlila, že na hrobě zastříhují keře, vytrhávají plevel, sázejí macešky a uhrabou písek. Potom zapálí svíčku a u hrobu se modlí za zemřelé. Proč to všechno v listopadu děláme? Vyluští následující kvíz se svíčkami a budeš znát odpověď.

Podle tvaru svíčky najdi stejný tvar lístku s textem a ve stejném pořadí jako jsou svíčky za sebou, poskládej text tajemky.

SLOVO PAPEŽE FRANTIŠKA

„Modlit se znamená nechat hledět Boha do svého nitra bez přetvařování, bez výmluv, bez ospravedlňování. Když se totiž modlím, dívá se na mne Bůh.“

Tweet papeže Františka 29. 10. 2019

I V CÍRKVI ŽIJE HUMOR

Šéf se ve své restauraci ptá kuchaře: „Proč už půl hodiny držíš tu slepici pod krkem?“ „Vařím!“ Odpovídá udiveně kuchař. „Cože?“ „No, tady se v kuchařece píše, že slepici půl hodiny mírně udusíme!“

„Tati, ty se bojíš zajíců?“ Ptá se zvědavě Anička. „Ne“, odpoví tatínek. „A proč si tedy s sebou bereš na lov pušku a psa?“

„Martine, jak to, že sis vygumoval tu pětku na pololetním vysvědčení?“ „Ale vždyť jste říkal, že ji musím opravit!“

Na dostizích: „Dědečku, proč běží ti koně tak rychle?“ „Protože šampion dostane cenu.“ „A proč běží ti, ostatní?“

MODLITBA

***Pane Ježíši, ty jsi přišel hledat a zachránit to, co zahynulo.
Ty jsi přinesl spásu každému lidskému srdci. Chceme tě
konkrétně prosit za... (každý si dosadí konkrétního člověka,
kterého si napsal na lístek). Amen***

BYL JSEM V PÁTEK NA MŠI SVATÉ?

Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, Centrum pro katechezi Olomouc - <https://www.katechetiolomouc.cz/>, Časopis Tarsicius pro ministranty